

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Davida Hipšra a Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalované: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2023, č. j. 43 A 102/2022-32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) se kasační stížností domáhal zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Praze (dále též „krajský soud“). Výrokem I usnesení krajský soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě do 15 dnů od doručení usnesení zaplatil soudní poplatek ve výši 15 000 Kč. Výrokem II krajský soud vyzval žalobce, aby ve lhůtě pro podání žaloby odstranil vady podané žaloby předepsaným způsobem.

[2] Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, kterým se upravuje vedení řízení. To je případ i napadeného usnesení. Výrokem I usnesení krajský soud žalobce vyzval, aby zaplatil soudní poplatek. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu považuje výzvy k zaplacení soudního poplatku za rozhodnutí, kterými se upravuje řízení ve smyslu výše citovaného ustanovení s. ř. s. Tato judikatura vychází zejména ze skutečnosti, že výzvou k zaplacení soudního poplatku správní soud toliko upozorňuje na povinnost, která vzniká přímo ze zákona. Tato výzva sama o sobě nezakládá pro účastníky jakékoliv negativní důsledky (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2005, č. j. 2 As 2/2005-37 nebo ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005-47, č. 973/2006 Sb. NSS, ze dne 12. 8. 2021, č. j. 5 As 186/2021-15, ze dne 12. 5. 2022, č. j. 2 As 56/2022-12). Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že v souzené věci krajský soud zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta, přičemž návaznou kasační stížnost neshledal důvodnou ani Nejvyšší správní soud (rozsudek ze dne 22. 3. 2023, č. j. 6 As 18/2023-14).

[3] Výrokem II usnesení krajský soud stěžovatele vyzval, aby odstranil vady podané žaloby, a to tak, že uvede žalobní body, data doručení napadených rozhodnutí, žalobní petit

a případné důkazy k prokázání svých tvrzení. Tyto výzvy k opravě, resp. k odstranění vad podání ustálená judikatura také považuje za rozhodnutí soudu, kterými se upravují podmínky řízení. Příkladem lze odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2012, č. j. 1 As 13/2012-12, podle něhož: „*Výzva k opravě, resp. k odstranění vad podání, vydaná podle § 37 odst. 5 s. ř. s. je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Kasační stížnost směřující proti této výzvě je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřijatelná.*“

[4] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. odmítl.

[5] Soud dodává, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS, v případech, kdy kasační stížnost směřuje proti procesnímu rozhodnutí učiněnému v řízení o žalobě, nemusí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem a není povinen hradit soudní poplatek (srov. i rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 21. 6. 2017, č. j. 3 As 116/2017-20, ze dne 28. 6. 2017, č. j. 4 As 114/2017-63 atd).

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. srpna 2023

Tomáš Foltas
předseda senátu